

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 698: Tu Nhân Lìa Cả Hai Bên, Chứng Quả Tịch Chiếu Đồng Thời

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 059)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tu nhân lìa cả hai bên, chứng quả tịch chiếu đồng thời, đây mới là lợi ích rốt ráo.】

Lợi ích này rất lớn. Càng lớn thì thời gian càng dài, đây là đạo lý nhất định, đối với chúng sanh càng có lợi ích sâu xa. Cổ nhân có rất nhiều dụng tâm, đích thực không phải là điều mà những người có tâm trí thô thiển như chúng ta có thể hiểu được. Khi còn trẻ tôi thích đọc lịch sử, ban đầu tôi có một điều rất nghi hoặc về lịch sử, để trong lòng một thời gian rất dài mà không tìm được đáp án. Đó là trong lịch sử có phần “Ẩn Dật Truyện”, tôi không hiểu, những vị ẩn sĩ, những người ở ẩn này, tuy họ có học vấn, có đạo đức, họ cũng có năng lực, nhưng chưa từng làm một việc gì cho xã hội, dường như chẳng hề thực sự làm lợi ích cho quốc gia dân tộc, tại sao lịch sử lại viết truyện ký về họ để lưu truyền cho hậu thế? Điều này làm tôi rất thắc mắc! Những người lưu danh trong lịch sử đều là người có công hiến cho quốc gia dân tộc, như vậy mới được lưu truyền đến đời sau. Những người này không có công hiến gì, suốt ngày chỉ làm thơ, viết văn, uống rượu, du sơn ngoạn thủy, họ toàn làm những việc như vậy, mà cũng được lập truyện ký. Lúc đó tôi rất không phục, sau này học Phật rồi mới biết, thật sự phải lập truyện cho họ, sự công hiến của họ đối với quốc gia dân tộc là rất vĩ đại.

Họ dạy người điều gì? Không phải họ không có bản lĩnh, không phải không thể cạnh tranh với người khác, họ có đạo đức, có học vấn, có tài cán, điều họ thể hiện ra là dạy cho người thế gian chúng ta: “Đối với đời không mong cầu, đối với người không tranh giành”, họ không phải chỉ nói suông, mà họ đích thân làm ra để biểu diễn cho chúng ta xem. Không phải họ không có năng lực mong cầu, không phải không có năng lực cạnh tranh. Người có năng lực ấy mà vẫn không tranh, không cầu, thì đó mới đích thực là ẩn sĩ. Việc này đối với sự

trì an và yên bình lâu dài của quốc gia có ảnh hưởng vô cùng sâu xa, lập truyền cho họ là rất có đạo lý! Đây cũng giống như Đức Phật dùng thân giáo, biểu diễn ra cho quý vị xem, nếu ai ai cũng có thể “đối với đời không mong cầu, đối với người không tranh giành”, thì thiên hạ chẳng phải sẽ thái bình rồi sao? Hôm nay thiên hạ tại sao lại loạn như vậy? Người thích cạnh tranh quá nhiều, người thích truy cầu quá nhiều, cho nên thiên hạ mới đại loạn. Nếu ai ai cũng có thể không tranh không cầu, thì thiên hạ sẽ thái bình.

Có rất nhiều người nói: Không được, thời đại bây giờ nếu không phân đầu bươn chải thì không sống nổi! Tôi không bươn chải cạnh tranh với người ta, tôi vẫn sống rất tốt! Tôi sống tốt hơn họ, tự tại hơn họ! Tôi cũng không mong cầu, cũng không tranh giành, ngày tháng chẳng phải vẫn trôi qua rất tốt đẹp sao? Nếu họ thực sự không cầu không tranh, bảo đảm họ tuyệt đối chẳng thể nào chết đói được. Tất cả đều là do vọng niệm đang quấy phá, hoàn toàn là do quan niệm sai lầm đang chi phối. Tự mình một đời khổ não, lại còn làm nhiều loạn xã hội, mang đến khổ nạn cho chúng sanh, hoàn toàn không làm lợi ích cho chúng sanh.

“Lìa cả hai bên”, phải tu điều này. Hai bên, phạm vi bao gồm vô cùng rộng lớn, hai bên “Không” và “Hữu” là nói cương lĩnh, nói chi tiết thì quá nhiều. Chân giả là hai bên, tà chánh là hai bên, thị phi là hai bên, thiện ác là hai bên, lợi hại là hai bên, nhân ngã là hai bên, thấy đều xả ly hết, cái tâm đó thanh tịnh biết bao! Mọi người đọc bộ kinh này, tu [pháp xa lìa] hai bên. Hai bên Không - Hữu [chỉ là nói cương lĩnh], nếu bạn [chỉ] chấp trước vào cái này, thì những cái [hai bên] khác bạn đều làm sai cả rồi, vậy là bạn chưa thể hội được ý nghĩa của kinh rồi. Hai bên, chính là thuyết tương đối mà các nhà khoa học hiện nay nói, chính là hai mặt đối lập nhau. Hai bên đều xả bỏ, tâm của bạn mới thực sự thanh tịnh. Tịch là tâm thanh tịnh, Chiếu là tâm trí tuệ, trong tâm bạn thanh tịnh mà tràn đầy trí tuệ. Tịch chiếu đồng thời, tâm thanh tịnh và tâm trí tuệ đồng thời hiển hiện, đạt được quả báo này, đây mới là lợi ích chân thật rất ráo.

Không những có lợi ích cho chính mình, mà đối với tất cả chúng sanh đương nhiên cũng có lợi ích. Bạn sẽ biết dùng phương pháp gì để chiếu cố tất cả chúng sanh, biết dùng phương pháp gì để giúp đỡ tất cả chúng sanh phá mê khai ngộ, lìa khổ được vui. Chúng ta ngày nay có cái tâm này, có cái nguyện này, nhưng không có năng lực, thực sự là lực bất tòng tâm, lực không đủ chính là do công phu tịch chiếu của chúng ta chưa đủ, cho nên năng lực không đạt đến được.